

Sygn. akt VI U 414/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2020 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący sędzia Przemysław Chrzanowski

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2020 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy A. P.

przeciwko (...) w Ł.

o jednorazowe odszkodowanie

w związku z odwołaniem A. P.

od decyzji (...)w Ł.

z dnia 16 lipca 2019 roku znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję(...) w Ł. z dnia 16 lipca 2019 roku znak: (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującej A. P. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 11 września 2017 roku w wysokości 10 % (słownie: dziesięć procent) stałego uszczerbku na zdrowiu.

ZARZĄDZENIE

(...)(...)

Sygn. akt VI U 414/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 lipca 2019 roku znak: (...) w Ł. odmówił A. P. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. W uzasadnieniu wskazał, że komisja lekarska (...) nie stwierdziła naruszenia sprawności organizmu powodującego stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu.

(decyzja z dnia 16 lipca 2019 roku – k. 20 akt organu rentowego)

Od powyższej decyzji odwołała się A. P. wnosząc o ponowne ustalenie stopnia naruszenia sprawności organizmu wskazując, że doznała złamania prawego nadgarstka oraz wielokrotnego złamania kości łonowych. Podąła, że towarzyszą jej dolegliwości związane z wypadkiem przy pracy i doznanymi złamaniami.

(odwołanie – k. 1-1v)

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że co prawda lekarz orzecznik (...) ustalił 6% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jednak komisja lekarska, która rozpoznała sprawę w wyniku wniesionego sprzeciwu, ustaliła zero procent uszczerbku na zdrowiu u odwołującej.

(odpowiedź na odwołanie – k. 7-7v)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą Doradztwo (...).

W dniu 11 września 2017 roku była umówiona na godzinę 20.00 W biurze firmy w W. na (...). Skorupki 5 z przedstawicielką firmy, dla której świadczy usługi. Jadąc motocyklem na spotkanie na skrzyżowaniu ulic około godziny 19.00 inny kierowca wjechał na czerwonym świetle na skrzyżowanie doprowadzając do zderzenia z pojazdem odwołującej. Odwołującej udzielono pierwszej pomocy i wezwano pogotowie, które zabrało ją do Szpitala (...) w W..

Bezpośrednią przyczyną wypadku było uderzenie innego pojazdu jadącego na czerwonym świetle w motocykl odwołującej. Zdarzenie zostało uznane za wypadek przy pracy.

(karta wypadku nr (...)- k. 2-2v akt organu rentowego)

W toku diagnostyki rozpoznano wieloodłamowe złamanie obu kości łonowych i nasady dalszej kości promieniowej prawej. Po wypadku była hospitalizowana, w trakcie pobytu dokonano zespolenia kości promieniowej prawej płytką i śrubami. W dniu 22 września 2017 roku 2018 roku przeszła operację miednicy związanej ze złamaniem kości łonowych.

W wyniku odniesionego urazu u odwołującej doszło do powstania bolesności w obrębie bioder przy ruchu, bolesność w nadgarstku podczas podnoszenia i przenoszenia ciężkich przedmiotów. Złamanie kości łonowych zrosło się z niewielkimi przemieszczeniami. Powstały zmiany zwyrodnieniowe spojenia łonowego, które będą miały wpływ na przebieg ciąży (dolegliwości bólowe spojenia) oraz sposób rozwiązania (tylko przez cięcie cesarskie).

Przebyty uraz spowodował powstanie stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5% 10wg pkt. 96a łącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku (poz. 1974).

(opinia biegłego ortopedy-traumatologa K. K. - k. 16-16v i uzupełniająca opinia biegłego ortopedy-traumatologa K. K. – k. 28)

Powyższy stan faktycznych Sąd ustalił na podstawie karty wypadku znajdującej się w aktach organu rentowego oraz opinii głównej i uzupełniającej biegłego ortopedy-traumatologa K. K.. Opinia sporządzona przez biegłego jest rzeczowa, w pełni weryfikowalna. Wykonana została po przeprowadzeniu badania odwołującej oraz na podstawie zgromadzonej dokumentacji medycznej.

W przedmiocie uwag organu rentowego kwestionującego wysokość ustalonego procentowo uszczerbku na zdrowiu biegły ortopeda-traumatolog K. K. w sposób kompleksowy odniósł się do uwag organu rentowego wskazując, że nie dokonał oceny stałego uszczerbku na zdrowiu na „wyrost” jak to zarzucał organ rentowy.

W takiej sytuacji mając na względzie całokształt wszystkich wyjaśnionych okoliczności związanych z ustaleniem procentowego uszczerbku na zdrowiu Sąd nie widział podstaw do kolejnego uzupełniania opinii głównej i uzupełniającej lub rozszerzenia materiału dowodowego. Nie można też skutecznie wnioskować o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego jedynie na tej podstawie, że dotychczasowa opinia jest niekorzystna dla strony. Stanowisko to jest uzasadnione utrwalonym już orzecznictwem sądowym. Przykładowo można wskazać w tym miejscu wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 25 sierpnia 2011r. (I ACa 316/11 LEX nr 1095795) zgodnie z którym, niedopuszczenie dowodu z kolejnej opinii biegłego jest prawidłowe w sytuacji, jeżeli opinia nie odpowiada oczekiwaniom strony i nie zgłasza ona żadnych merytorycznych uwag do opinii. Samo stwierdzenie strony, że się z

nią nie zgadza, nie oznacza, że opinia jest wadliwa. Podobnej treści jest również teza 2 wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 czerwca 2009r. (V ACa 139/09 LEX nr 551993) zgodnie z którą, o ewentualnym dopuszczeniu dowodu z opinii innego biegłego tej samej specjalności nie może decydować wyłącznie wniosek strony, lecz zawarte w tym wniosku konkretne uwagi i argumenty podważające miarodajność dotychczasowej opinii lub co najmniej miarodajność tę poddające w wątpliwość. W przeciwnym wypadku wniosek taki musi być uznany za zmierzający wyłącznie do nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu, co winno skutkować jego pominięciem.

Sąd uznał, iż opiniom złożonym w przedmiotowej sprawie przez biegłego nie można niczego zarzucić, dlatego oceniając je jako prawidłowe i wiarygodne, na ich podstawie dokonał ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (dalej „ustawa wypadkowa”) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy wypadkowej za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych. Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 3 pkt 8 ustawy wypadkowej za wypadek przy pracy uważa się również nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego z danego tytułu podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

W ocenie Sądu nie ma wątpliwości, że uraz, którego doznała A. P. w dniu 11 września 2017 roku, powstał podczas świadczenia przez nią pracy. Aby dane zdarzenie mogło zostać uznane za wypadek przy pracy, musi być ono wywołane nagłą przyczyną zewnętrzną. W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że co do zasady wykonywanie zwykłych (typowych, normalnych), choćby stresujących lub wymagających dużego wysiłku fizycznego, czynności (obowiązków) przez pracownika, nie może być uznane za zewnętrzną przyczynę wypadku przy pracy, gdyż sama praca nie może stanowić zewnętrznej przyczyny w rozumieniu definicji wypadku przy pracy, ale może nią być dopiero określona nadzwyczajna sytuacja związana z tą pracą, która staje się współdziałającą przyczyną zewnętrzną (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 marca 2015 r., sygn. akt I PK 162/14, Lex nr 1678949, zob. także wyroki Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 2014 r., sygn. akt III UK 32/14, Lex 1628875, czy też z dnia 4 kwietnia 2012 r, sygn. akt II UK 181/11, Lex nr 1216850).

W tej sprawie taka nadzwyczajna okoliczność wystąpiła. Odwołująca wykonując obowiązki zawodowe związane z prowadzeniem działalności gospodarczej przemieszczała się do klienta na umówione spotkanie, podczas gdy inny pojazd jadąc na czerwonym świetle przez skrzyżowanie uderzył w motocykl prowadzony przez nią. Z tych wszystkich przyczyn należy uznać, że uraz, którego doznała odwołująca podczas wykonywania pracy, powstał z przyczyny zewnętrznej w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej. Tym samym zdarzenie to musi być zakwalifikowane jako wypadek przy pracy na podstawie art. 3 ust 3 pkt 8 ustawy wypadkowej. Organ rentowy nie kwestionował ponadto okoliczności wypadku przy pracy tylko wskazywał na brak uszczerbku na zdrowiu w wyniku wypadku z dnia 11 września 2017 roku.

Dodatkowo jest spełniona ostatnia przesłanka, o której mowa w art. 11 ust. 1 ustawy wypadkowej. Jak wskazał biegły lekarz ortopeda-traumatolog K. K., odwołująca doznała w wyniku przedmiotowego zdarzenia stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10%. Biegły stwierdził u odwołującej stan po złamaniu wieloodłamowym obu kości łonowych po leczeniu operacyjnym oraz stan po złamaniu nasady dalszej kości promieniowej i wyrostka rylcowatego kości łokciowej prawej po leczeniu operacyjnym. Konsekwencją złamania kości w prawej ręce są bolesności przy przenoszeniu przedmiotów i ich przesuwaniu, natomiast po złamaniu kości łonowej są to dolegliwości bóle spojenia łonowego, a także, co pewne przyszłe konsekwencje w przypadku ciąży odwołującej. Odwołująca w takcie ciąży będzie odczuwała

dolegliwości bólowe, a rozwiązanie porodu nastąpi w drodze cesarskiego cięcia. W ocenie Sądu opinia biegłego nie budzi wątpliwości z punktu widzenia metodologii, poprawności, rzetelności i prawidłowości rozumowania. Przedstawioną opinię biegłego (główną i uzupełniającą) ortopedy-traumatologa K. K. Sąd uznał za miarodajny dowód w sprawie, stanowiący podstawę rozstrzygnięcia.

W świetle poczynionych powyżej ustaleń faktycznych, w tym na podstawie w/w opinii oraz przepisów, w ocenie Sądu należało zmienić zaskarżoną decyzję Z. w Ł. z dnia 16 lipca 2019 roku znak: (...) i przyznać odwołującej A. P. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 11 września 2017 roku w wysokości 10 % stałego uszczerbku na zdrowiu.